تاثیر عملیات حرارتی بر ریزساختار و خواص مکانیکی پوشش فولاد زنگ نزن ۲۱٦L ایجاد شده به روش پاشش شعلهای

مصطفى خديوى*'، على شفيعي'

۱- کارشناس ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، باشگاه پژوهشگران جوان، نجف آباد، اصفهان، ایران
۲- دانشیار، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ایران

* Khadivi@iaun.ac.ir

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۲/۰۳، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۲/۱۸)

چکیدہ

در این پژوهش، تاثیرعملیات حرارتی در دماهای مختلف برروی ریزساختار و خواص مکانیکی پوشش فولاد زنگذنزن ۳۱۹۲، مورد مطالعه قرار گرفت. نمونههای پوشش داده شده، در سه دمای ۸۰۰، ۹۵۰ و ۱۱۵۰ درجه سانتی گراد تحت عملیات حرارتی، قرار گرفتند. بررسیهای ساختاری توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) و آنالیز پراش پرتو ایکس (XRD) بر روی نمونههای پوشش داده شده، قبل و بعد از انجام عملیات حرارتی، انجام گرفت. تاثیر فازهای تشکیل شده در پوشش پاشش شعلهای بر خواص مکانیکی پوشش، قبل و بعد از انجام عملیات حرارتی، انجام گرفت. تاثیر فازهای تشکیل شده در پوشش پاشش شعلهای گرفت. نتایج نشان می دهد، انجام عملیات حرارتی، توسط آزمون چسبندگی و آزمون ریزسختی مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان می دهد، انجام عملیات حرارتی بر روی پوشش های ایجاد شده در دماهای ۲۰۰۰ و ۱۹۵۰ درجه سانتی گراد باعث افزایش مقدار استحکام چسبندگی و ریزسختی پوشش می گردد. این مطلب نشان دهنده بهبود ریزساختار پوشش بعد از عملیات حرارتی در دماهای ۲۰۰۰ و ۹۵۰ درجه سانتی گراد، افزایش درصد فازهای بین فلزی و تشکیل پیوندهای متالورژیکی در پوشش می باشد. اما با افزایش دمای عملیات حرارتی به بیش تر از ۹۵۰ درجه سانتی گراد، منجر به افت شدید خواص مکانیکی در پوشش

واژههای کلیدی:

پاشش شعلهای، عملیات حرارتی و ریزساختار.

۱- مقدمه

جهت ماده پوشش به شمار می روند. خواص تشکیل شده در پوشش پاشش شعلهای بستگی شدیدی با ریز ساختار بوجود آمده در حین فرایند اسپری حرارتی دارد. فازهای مختلفی از جمله فازهای اکسیدی، فازهای بین فلزی و ناخالصی ها در ساختار فولادهای زنگ نزن آستنیتی به دلیل مقاومت عالی در برابر خوردگی و خواص مکانیکی مناسب در دمای بالا کاربرد گستردهای در صنایع هسته-ای، نفت، پتروشیمی و نیروگاهی دارا میباشد [۱]. لذا فولادهای زنگ نزن یکی از مهم ترین مواد

میکروسکوپی پوشش پاشش شعلهای تشکیل می گردند. ریزساختار شامل فازهای اکسیدی باعث کاهش خواص مکانیکی و ریزساختار شامل فازهای بین فلزی باعث افزایش خواص مکانیکی پوشش میشوند [۲]. لذا برای بهبود و بهینه سازی خواص پوششهای اسپری حرارتی معمولا عملیات ثانویه پیشنهاد می گردد. این عملیات شامل یک یا ترکیبی از فرایندهای اصلاح سطحی توسط لیزر، عملیات حرارتی، سنگ زنی و یا پولیش کاری سطحی هستند [۳ - ۴]. بنابراین مطالعه و بررسی اثر عملیات حرارتی بر روی پوشش های پاشش شعلهای، برای رسیدن به پوشش هایی با ترکیبات بین فلزی، امری اجتناب ناپذیر است.

در فرآیندهای پاشش شعلهای ابتدا ماده مصرفی پوشش به تفنگ پاشش تغذیه می شود، سپس با صرف انرژی به صورت ذرات مذاب یا نیمه مذاب در آمده و سپس با سرعت در محدوده بین مذاب یا نیمه مذاب در آمده و سپس با سرعت در محدوده بین برخورد پهن شده و با سرعتی در حد کسری از ثانیه منجمد می شوند. در نتیجه تماس نزدیکی بین ذرات و سطح زیر لایه برقرار می شود [۵]. نوع پیوند ایجاد شده به عوامل متعددی نظیر دما، انرژی جنبشی ذرات، جنس پوشش، جنس زیر لایه، میزان زبری سطح و ... بستگی دارد [۶ – ۷]. پوشش ایجاد شده ویژگی های سطح را بهبود می بخشد ولی بر خواص و ساختار قطعه تأثیر چندانی نمی گذارد.

بهطور کلی تحقیقات متعددی به مطالعه و شناخت ساختمان میکروسکوپی تشکیل شده و روش هایی جهت جلو گیری از تشکیل فازهای اکسیدی در پوشش پاشش شعلهای پرداخته شده است که نتایج آنها نشان میدهد با انتخاب صحیح فاصله اسپری و کاهش ضخامت پوشش پاشش شعلهای، مقدار فازهای اکسیدی در پوشش کاهش یافته و بیشترین مقدار سختی حاصل می شود [۸]. در این پژوهش، اثر عملیات حرارتی برروی تغییرات فازی، ساختاری و خواص مکانیکی پوشش های پاشش

شعلهای قبل و بعد از انجام عملیات حرارتی، مورد ارزشیابی قرار گرفت. نمونه های پوشش پاشش شعلهای، در سه دمای ۸۰۰ ۹۵۰ و ۱۱۵۰ درجه سانتی گراد تحت عملیات حرارتی قرار گرفتند. سپس بررسی های ساختاری توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی و آنالیز پراش پرتو ایکس بر روی نمونه های پوششی، قبل و بعد از انجام عملیات حرارتی انجام گرفت. در نهایت تاثیر فازهای موجود در پوشش پاشش شعلهای قبل و بعد از انجام عملیات حرارتی بر خواص مکانیکی پوشش پاشش شعلهای، توسط آزمون استحکام چسبند گی و آزمون ریز سختی مورد ارزیابی قرار گرفت.

۲- مواد و روش تحقیق

در این تحقیق به منظور اعمال پوشش پاشش شعلهای ابتدا زیرلایه هایی از جنس فولاد ST37 تهیه شد. همچنین از پودر فولاد زنگ نزن ۲۱۶L جهت ماده پوششی استفاده گردید. در جدول شماره (۱) ترکیب شیمیایی فولاد زنگ نزن ۲۱۶L آورده شده است. قبل از اعمال پوشش ها، آماده سازی سطح نمونه ها انجام گرفت.

به منظور از بین بردن مناطق نوک تیز مانند لبه ها و گوشه ها که در هنگام برش بر روی سطح نمونه ها ایجاد شده اند. همچنین به منظور کنترل دقیق ابعاد نمونه ها، سطح نمونه ها ماشین کاری گردیدند. از سنباده زنی برای ایجاد سطحی یکنواخت، پاک سازی اکسیدها و سایر آلودگی های ممکن نیز استفاده گردید. همچنین جهت ایجاد زبری مناسب، سطح زیر لایه، توسط ذرات آلومینا به ابعاد ماسه زنی قرار گرفت و سپس سطح آن با استن شسته شد. در نهایت با استفاده از فرآیند پاشش شعله ای، پوشش هایی بر روی زیر لایه از جنس فولاد ST37 تهیه گردید. پارامتر های پاششی استفاده شده در این پژوهش در جدول (۲)

جدول (۱): ترکیب شیمیایی فولاد زنگنزن L ۳۱۶ استفاده شده برای پوشش و اندازه دانه آن.(درصد وزنی)

اندازه دانه	Ν	Ni	Мо	Cr	Р	Mn	Si	С
۴ ۵–۲۵μm	•/11	١٢	۲/۵	١٧	•/•۴۵	٢	١	•/•٣•

فولاد زنگنزن L ۳۱۶.	اعمال پوشش	پاششي جهت	(۲): پارامترهای	جدول
---------------------	------------	-----------	-----------------	------

فاصله پاشش	فشار اكسيژن	فشار استيلن	اكسيژن/ اسيتلن
۱۰ −۱۵cm	Yatm	\atm	1/17

به منظور تکمیل واکنش ایجاد ترکیبات بین فلزی در پوششهای پاشش شعلهای، پوششها در دماهای ۸۰۰، ۹۵۰ و ۱۱۵۰ درجه سانتی گراد تحت عملیات حرارتی به مدت یک ساعت قرار گرفتند. نمونهها در فویل فولادی قرار داده شد، تا از اکسید شدن پوشش جلو گیری شود.

به منظور شناسایی و ارزیابی فازهای تشکیل شده در پوشش پاشش شعلهای از دستگاه پراش پرتو ایکس (XRD) استفاده گردید. آزمون پراش پرتو ایکس با دستگاه پراش پرتو ایکس زیمنس مدل D500 تحت ولتاژ KV ۴ و جریان ۲۰ mA صورت گرفت. در تمام آزمایش ها از اشعه ایکس ۲۵ L طول موج ۹۵ ۲/۱ استفاده شد. شناسایی ساختمان میکروسکوپی پوشش پاشش شعلهای به توسط دستگاه میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) LEO 435 VP انجام شد. همچنین جهت بررسی خواص مکانیکی پوشش ها از آزمون ریزسختی استفاده گردید.

اندازه گیری ریزسختی بر روی پوشش ها با استفاده از یک دستگاه ریزسختی Leco مدل M-400 تحت بار ۱۸۳ گرم انجام شد. نمونه ها مشابه نمونه های مورد استفاده برای ارزیابی ریزساختار آماده سازی گردید و بر روی هر پوشش ده نقطه اثر فرو رونده بصورت اتفاقی ایجاد شد. به منظور کاهش هر گونه تاثیر فصل مشترک پوشش و زیرلایه بر نتایج ریزسختی، دقت شد تا فرو رونده در میانه سطح مقطع پوشش قرار گیرد. جهت

بررسی استحکام چسبندگی از آزمون استحکام چسبندگی به شماره استاندارد ASTM C 633-01 [۹] استفاده گردید. برای تعیین استحکام چسبندگی پوشش از چسب اپوکسی تک جزیی استفاده گردید (مطابق شکل (۱))، برای اینکه چسب اپوکسی بواند استحکام لازم را داشته باشد نمونه های تهیه شده در دمای بیواند استحکام لازم را داشته باشد نمونه های تهیه شده در بیس با استفاده از دستگاه کشش با سرعت ۱ mm/min تحت نیروی کششی قرار گرفتند.

۳- نتایج و بحث

همان طور که مشخص است در الگوی پراش اشعه ایکس، علاوه بر تشکیل فاز بین فلزی Fe-Cr و Fe تشکیل فازهای اکسیدی Fe₂O₃ و Fe₃O₄ را نیز نشان میدهد. علت تشکیل فازهای اکسیدی می تواند ناشی از گرمای حاصل از پاشش شعلهای که توسط سوختن اکسیژن و استیلن ایجاد می گردد، می باشد.

پودر به همراه اکسیژن و استلین به داخل شعله تغذیه می شود. از این رو شرایط مساعدی جهت اکسید شدن ذرات پودر در حین فرآیند پاشش شعله ای فراهم می گردد. اکسیداسیون حین پاشش توسط محققین دیگر هم گزارش شده است [۱۰].

شکل (۳) ساختار میکروسکوپی پوشش پاشش شعلهای قبل از انجام عملیات حرارتی را نشان می دهد. مشاهده ریز ساختار پوشش توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) نشان دهنده تشکیل یک ساختار لایهای در پوشش است. همچنین با مشاهده ساختار نمونه های پوششی می توان مشاهده نمود که فصل مشترک پوشش دارای عیوب و تخلخل می باشند. وجود تخلخل در پوشش می تواند ناشی از ذوب نشدن کامل پودر پاششی در حین رسیدن به زیر لایه که باعث عدم اتصال کامل ذرات پوشش به یکدیگر شده و در نتیجه در فصل مشترک تخلخل ایجاد می گردد. این مطلب در مورد طبیعت پوششهای اسپری حرارتی ایجاد شده با تحقیقات دیگران نیز مطابقت کامل دارد [۱۱].

20µт

شکل(۳): تصویر میکروسکوپی SEM از فصل مشتر ک پوشش-زیر لایه قبل از عملیات حرارتی.

۳-۲- تـاثیر عملیـات حرارتـی بـر ریزسـاختار و خــواص مکانیکی پوشش

شکل (۴ – الف، ب و پ) نتایج حاصل از آزمایش آنالیز پراش پرتو ایکس لایه پوششی را برای پوشش های پاشش شعلهای بعد از انجام عملیات حرارتی در دماهای ۹۵۰،۸۰۰ و ۱۱۵۰ درجه سانتی گراد را نشان میدهد.

 ^{110} ب) حاصل از پاشش شعلهای بعد از عملیات حرارتی در دمای $^{\circ}$

www.SID.ir

همان طور که در الگوی پراش اشعه ایکس پوشش پاشش fe₂O₃ مشخص است، کاهش در ایجاد فازهای اکسیدی Fe₂O₅ و Fe₃O₄ در دماهای ۸۰۰ و ۹۵۰ درجه سانتی گراد و افزایش فازهای اکسیدی Fe₃O₄ و ۹۵۰ درجه سانتی گراد و افزایش سانتی گراد را نشان میدهد. این مطلب نشان میدهد که استحاله فازی در پوشش، در حین عملیات حرارتی در دمای ۱۵۰۰ و ۹۵۰ درجه سانتی گراد رخ داده و منجر به تبدیل فازهای اکسیدی به فازهای بین فلزی و بهبود ساختمان میکروسکوپی پوشش پاشش شعلهای گردیده است.

الگوی پراش پرتو ایکس لایه پوششی برای پوشش های پاشش شعلهای بعد از انجام عملیات حرارتی نشان دهنده ایجاد باند نفوذی در فصل مشترک پوشش – زیرلایه، میباشد. بنابراین با اعمال عملیات حرارتی اتصال پوشش ایجاد شده از مکانیزم مکانیکی به مکانیزم متالورژیکی تغییر مییابد [11]. شکل (۵ – الف و ب) ریزساختار پوشش پاشش شعلهای بعد از انجام عملیات حرارتی در دماهای ۸۰۰ و ۹۵۰ درجه سانتی گراد را نشان می دهد. مشاهده ریزساختار پوشش توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) نشان دهنده کاهش عیوب و تخلخل در یوشش است.

شکل (۵- پ)، ساختار میکروسکوپی پوشش پاشش شعلهای بعد از انجام عملیات حرارتی در دمای ۱۱۵۰درجه سانتی گراد را نشان میدهد. این تصویر نشاندهنده افزایش عیوب و تخلخل در پوشش است. این موضوع توسط محققین دیگر نیز گزارش شده است [۲۲]. در شکل (۶) نتایج آزمایشهای ریزسختی ویکرز بر روی مقاطع پوششهای پاشش شعلهای تحت بار gr ۱۸۳ قبل و بعد از انجام عملیات حرارتی ارائه شده است. نتایج بیانگر آن است که میانگین سختی پوششهای پاشش شعلهای قبل از انجام عملیات حرارتی برابر با ۳۰۷ ویکرز، بعد از انجام عملیات حرارتی در دماهای ۱۵۰۰ و ۱۹۰۰ درجه سانتی گراد برابر با ۳۹۵ ویکرز و بعد از انجام عملیات حرارتی در دماهای ۱۵۰۰ درجه سانتی گراد برابر با ۲۶۴ ویکرز است. این مطلب نشان دهنده این

دمایی ۸۰۰ تا ۹۵۰ درجه سانتی گراد میباشد. و با افزایش دما بیش از این محدوده دمایی باعث افزایش فازهای اکسیدی و رشد دانه ها در پوشش، در نتیجه کاهش میزان ریزسختی در پوشش پاشش شعله ای، می گردد.

شکل(۵): تصویر میکروسکوپی SEM از فصل مشترک پوشش−زیرلایه: الف) بعد از عملیات حرارتی در دمای℃۸۰۰ ب) بعد از عملیات حرارتی در دمای℃۹۵۰، پ) بعد از عملیات حرارتی در دمای℃۱۱۵۰

پاشش شعلهای بعد از عملیات حرارتی در دمای °۹۵۰ در محدوده MPa تا ۲۶ می باشد. بطور کلی گسیختگی در فصل مشترک پوشش – زیر لایه در آزمون چسبندگی برای تمامی پوشش های پاشش شعلهای قبل و بعد از انجام عملیات حرارتی، صورت گرفت، که تخریب در این پوشش ها ناشی از ضعیف بودن باند اتصال، وجود فازهای اکسیدی و تخلخل در پوشش می باشد.

همچنین در شکل (۷) میزان استحکام چسبندگی پوششهای پاشش شعلهای بعد از عملیات حرارتی در دمای ۱۱۵۰ سانتی گراد را نیز نشان میدهد. میزان استحکام چسبندگی پوشش پاشش شعلهای بعد از عملیات حرارتی در دمای ۱۱۵۰ سانتی گراد در محدوده MPa تا ۱۵ بدست آمد. همان گونه مشاهده می گردد استحکام چسبندگی پوشش ایجاد شده در این دما به شدت کاهش مییابد. علت این کاهش شدید در میزان استحکام چسبندگی پوشش پاشش شعلهای، ناشی از ایجاد فازهای اکسیدی و رشد دانه ها در دمای بالا در حین عملیات حرارتی، در پوشش پاشش شعلهای است [۱۳ – ۱۴].

٤- نتيجه گيري

۱- آنالیز پراش پرتو ایکس ایکس (XRD) برای پوشش پاشش شعلهای قبل از انجام عملیات حرارتی، تشکیل فاز بین فلزی Fe-Cr و تشکیل فازهای اکسیدی Fe₂O₃ و Fe₃O₄ را نشان میدهد.

شکل(۶): مقایسه میانگین سختی پوشش های پاشش شعلهای قبل و بعد از عملیات حرارتی.

از طرفی دیگر، همان طور که از شکل (۶) مشخص است، پراکندگی شدیدی در مقادیر سختی اندازه گیری شده در پوشش پاشش شعلهای بعد از انجام عملیات حرارتی در دماهای ۱۹۵۰ درجه سانتی گراد، مشاهده می شود. بطوری که مقادیر سختی اندازه گیری شده، از مقادیر سختی کم تا مقادیر سختی زیاد نوسان دارد. که علت این پراکندگی در مقادیر سختی در پوشش پاشش شعلهای، می تواند ناشی از سختی متفاوت فازهای پوشش پاشش شعلهای، می تواند ناشی از سختی متفاوت فازهای Fe₂O₃ و به موجود در پوشش، مانند ایجاد فازهای اکسیدی Fe₂O₃ و وجود و جود این پراکنده در داخل پوشش می باشد. در نهایت این عوامل منجر به افت ریزسختی پوشش پاشش شعلهای بعد از انجام عملیات حرارتی در دماهای ۱۹۵۰ درجه سانتی گراد، انجام عملیات درارتی در دماهای ۱۹۵۰ درجه سانتی گراد، شعلهای توسط محقیین دیگر نیز، گزارش شده است [۵].

شکل (۷) میزان استحکام چسبندگی پوشش های پاشش شعلهای قبل و بعد از عملیات حرارتی را نشان می دهد. همان گونه که نتایج بدست آمده نشان می دهد استحکام چسبندگی پوشش ایجاد شده بعد از عملیات حرارتی در دمای °۹۵۰ بسیار بالاتر از استحکام چسبندگی پوشش های پاشش شعلهای قبل از عملیات حرارتی است. میزان استحکام چسبندگی حاصل از آزمون چسبندگی برای پاشش شعلهای قبل از عملیات حرارتی در محدوده ۱۶ MPa تا ۱۸ و میزان استحکام چسبندگی پوشش

۱۱.

۲- آنالیز پراش اشعه ایکس (XRD) نشان میدهد که انجام عملیات حرارتی در دماهای ۸۰۰ و ۹۵۰ درجه سانتی گراد منجر به کاهش فازهای اکسیدی Fe₂O₃ و Fe₃O₄ و انجام عملیات حرارتی در دمای ۱۱۵۰ درجه سانتی گراد منجر به افزایش فازهای اکسیدی Fe₂O₃ و Fe₃O₄ می گردد.

۳- مطالعه فصل مشترک پوشش پاشش شعلهای توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) قبل از انجام عملیات حرارتی، نشان دهنده تشکیل یک ساختار لایهای در پوشش است که ساختار پوشش حاوی تخلخل میباشد. اما انجام عملیات حرارتی در دماهای ۸۰۰ و ۹۵۰ درجه سانتی گراد باعث کاهش عیوب و تخلخل در پوشش می شود.

۴- انجام عملیات حرارتی در دماهای مختلف بر روی پوششهای پاشش شعلهای باعث تغییرات ریزسختی در پوشش می گردد. به طوری که عملیات حرارتی در دمای ۵۵۰ سبب افزایش مقدار سختی پوشش وعملیات حرارتی در دماهای بالا (C ۱۱۵۰) به علت رشد دانهها در دمای بالا، مقدار سختی را کاهش می دهد.

۵- دمای بهینه جهت انجام عملیات حرارتی در محدوده دمایی ۹۵۰ درجه سانتی گراد تعیین گردید و با افزایش دما بیش از این محدوده دمایی باعث افزایش فازهای اکسیدی در پوشش در نتیجه کاهش میزان استحکام چسبندگی در پوشش می گردد.

۶- انجام عملیات حرارتی بر روی پوشش های پاشش شعله ای باعث ایجاد باند نفوذی در فصل مشترک پوشش – زیرلایه می گردد. به طوری که مکانیزم اتصال پوشش به زیرلایه از مکانیکی به متالورژیکی تغییر مییابد.

٥- تشکر و قدردانی در پایان از باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد به خاطر فراهم کردن امکانات آزمایشگاهی و حمایتهای مالی در جهت انجام این پروژه، تشکر و قدردانی می گردد.

٦- مراجع

- J. J. Smith and R. A. Farrar, "Influence of Microstructure and Composition on Mechanical Properties of Some AISI 300 Series Weld Metals", International Materials Reviews, Vol. 38, No. 1, PP. 25–51, 1993.
- [2] S. Deshpande, S. Sampath and H. Zhang, "Mechanisms of Oxidation and its Role of in Microstructural Evolution of Metallic Thermal Spray Coatings", Surf. Coat. Technol., Vol. 200, pp. 5395-5406, 2006.
- [3] M. Rodriguez, J. Klisans, L. Bavaresco, A. Scagni and F. Arenas, Thermal Spray 2001: New Surface for a New Millennium, ASM International, P. 1061, 2001.
- [4] D. A. Stewart, P. H. Shipway and D. G. McCartney, "Influence of Heat Treatment on the Abrasive Wear Behavior of HVOF Sprayed WC-Co Coatings", Surface & Coating Tech., PP. 11-24, 1998.
- [5] L. Pawlowski, the Science and Engineering of Thermal Spray Coating, John Wiley & Sons, PP. 12-92, 1995.
- [6] R. E. Krepski, "Thermal Spray Coating Application in Chemical Process Industries", MAT, St. Louis, USA, 1993.
- [7] R. W. Smith and R. Knight, "Thermal Spraying", JOM, Vol. 48, PP. 16-19, 1996.
- [8] L. Maggy and J. L. Enrique "Microstructural Evolution and Oxidation Behavior of Nanocrystalline 316-Stainless Steel Coatings Produced Byhigh-Velocity Oxygen Fuel Spraying", Materials Science and Engineering A272 PP. 222–229, 1999.
- [9] ASTM C633-01., "Standard Test Method for Adhesion or Cohesion Strength of Thermal Spray Coating", American Society for Testing and Materials Standards, Philadephia, 2001.
- [10] K. Dobler, H. Kreye and R. Schwetzke, "Oxidation of Stainless Steel in the High Velocity Oxy-Fuel Process", Journal of Thermal Spray Technology. PP. 407-413, September 2000.

- [13] H. Matsumoto, K. Kishitake, N. Murakami and j. Jpn, Therm. Spraying Soc. 27, P. 117, 1990.
- [14] K. Kishitake, H. Era, F. Otsubo and T. Sonoda, Therm. Spraying Soc. 33, P. 167, 1996.
- [11] M. F. J. Koolloos, "Behaviour of Low Porosity Microcracked Thermal Barrier Coatings under Thermal Loading", Technische Universiteit Eindhoven, 2001.
- [12] A. A.Boudi, M. S. J.Hashmi and B. S. Yilbas, HVOF Coating of Inconel 625 onto Stainless and Carbon Steel Surfaces: Corrosion and Bond Testing. Journal of Materials Processing Technology, PP. 2051–2055, 2004.